

ΕΝΟΤΗΤΑ 8: Κανόνες και νόμος

Τι είδους κανόνες χρειάζεται μια κοινωνία;

Κάποιου είδους νόμοι είναι σημαντικοί για τη δίκαιη και αποτελεσματική λειτουργία μιας κοινωνίας. Οι νόμοι εφαρμόζονται σε όλες τις περιπτώσεις, σε κάθε άτομο – αν και υπάρχουν ορισμένες ομάδες, όπως τα παιδιά, που δεν επηρεάζονται από κάποιους νόμους μέχρι να φτάσουν σε ορισμένη ηλικία.

Ένας από τους τρόπους διάκρισης του νόμου είναι το αστικό και το ποινικό δίκαιο. Το αστικό δίκαιο παρέχει τρόπους επίλυσης διαφορών μεταξύ ατόμων ή ομάδων ατόμων. Το ποινικό δίκαιο καλύπτει συμπεριφορά η οποία όπως έχει αποφασιστεί από το κράτος πρέπει να αποθαρρύνεται ή να προλαμβάνεται.

Όμως, οι νόμοι δεν είναι τέλειοι. Είναι ανθρώπινα δημιουργήματα και μερικές φορές χρειάζονται τροποποιήσεις. Μπορεί να είναι ξεπερασμένοι, αναποτελεσματικοί ή άδικοι για κάποιες κοινωνικές ομάδες.

Ο νόμος δεν διαχωρίζεται από την πολιτική. Διότι οι νόμοι δημιουργούνται και αλλάζουν μέσα στα πολιτικά συστήματα. Σε ένα δημοκρατικό πολιτικό σύστημα είναι σημαντικό ότι όλοι οι πολίτες είναι ισότιμοι. Είναι, επίσης, σημαντικό ο νόμος να εφαρμόζεται ισότιμα για όλους τους πολίτες, και κανένας να μην είναι πάνω από τον νόμο. Η έννοια αυτή είναι γνωστή ως κράτος δικαίου.

Τέλος, οι νόμοι πρέπει να συνάδουν με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Αυτό είναι σημαντικό για να διασφαλίζεται ότι οι νόμοι είναι δίκαιοι και δεν γίνεται χρήση τους για καταπίεση ή για δικτατορία. Ως εκ τούτου, τα περισσότερα δημοκρατικά συστήματα βασίζονται σε γραπτά συντάγματα που θέτουν ένα πλαίσιο ανθρωπίνων δικαιωμάτων και βρίσκονται υπεράνω των νόμων. Μερικές χώρες έχουν θεσπίσει και συνταγματικά δικαστήρια τα οποία αποφασίζουν κατά πόσο οι νόμοι συμφωνούν με το σύνταγμα ή όχι.

Μαθαίνοντας για την Εκπαίδευση για τη Δημοκρατική Ιδιότητα του Πολίτη και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα

Μέσα από αυτή την ενότητα μαθημάτων οι μαθητές:

- θα αναπτύξουν μια ευρύτερη κατανόηση για την έννοια του νόμου και τη σημασία του για μια δημοκρατική κοινωνία*
- θα γνωρίσουν ότι βασικός στόχος του νόμου είναι να βοηθάει τους ανθρώπους και να προστατεύει την κοινωνία*
- θα αναπτύξουν βαθύτερο σεβασμό για το κράτος δικαίου*
- θα μάθουν περισσότερα για το νομικό σύστημα της χώρας τους.

ΕΝΟΤΗΤΑ 8: Κανόνες και νόμος

Τι είδους κανόνες χρειάζεται μια κοινωνία;

Τίτλος μαθ/τος	Μαθησιακοί στόχοι	Εργασίες μαθητών	Υλικά	Μέθοδοι
Μάθημα 1: Καλός νόμος – κακός νόμος	Να συνειδητοποιήσουν και να κατανοήσουν τους παράγοντες που διαμορφώνουν έναν καλό νόμο.	Να συζητήσουν τους σχολικούς κανόνες και να προσδιορίσουν ποιος είναι ένας καλός σχολικός κανόνας. Να συζητήσουν τους νόμους και να εντοπίσουν τι κάνει έναν νόμο καλό. Να εξετάσουν με κριτικό πνεύμα έναν τομέα του δικαίου της χώρας τους, π.χ. νόμοι για αλκοόλ. Να προτείνουν και να αιτιολογήσουν το δικό τους νέο σχολικό κανόνα ή νόμο.	Δυο κάρτες για κάθε μαθητή – μια με το γράμμα “Α” (με πράσινο χρώμα), και μια με το γράμμα “Β” (με κόκκινο χρώμα). Φυλλάδιο μαθητή – Νόμοι της χώρας μας για το αλκοόλ. Μαρκαδόροι και μεγάλα φύλλα χαρτιού για κάθε ομάδα 4-6 μαθητών. Πίνακας σεμιναρίου ή μεγάλο φύλλο χαρτιού για παρουσίαση στην τάξη.	Εργασία σε μικρές ομάδες και συζήτηση όλης της τάξης.
Μάθημα 2: Από ποια ηλικία;	Να εξετάσουν πώς εφαρμόζεται ο νόμος στους νέους ανθρώπους.	Να επεξεργαστούν τις νόμιμες ηλικίες κατά τις οποίες οι νέοι αποκτούν δικαίωμα να συμμετέχουν στις δραστηριότητες των ενηλίκων. Να εξετάσουν πόσο κατάλληλη είναι η ισχύουσα νομοθεσία για τους νέους.	Τρεις μεγάλες πινακίδες με “Α”, “Β” και “Γ” τοποθετημένες σε τρεις τοίχους της τάξης. Αντίγραφα από το φυλλάδιο μαθητή 8.1 – ένα για κάθε δύο μαθητές. Μαρκαδόροι και ένα μεγάλο φύλλο χαρτιού για κάθε 4-6 μαθητές.	Εργασία σε ζευγάρια, σε μικρές ομάδες και συζήτηση όλης της τάξης.
Μάθημα 3: Νομοθετείς	Να εξετάσουν αν οι νέοι που έχουν παραβεί τον νόμο πρέπει να τιμωρούνται, και αν ναι, πώς.	Να εξετάσουν τους διαφορετικούς παράγοντες που παίζουν ρόλο όταν αποφασίζεται ποια είναι η δίκαιη τιμωρία για ένα έγκλημα.	Αντίγραφο της ιστορίας και επιπλέον πληροφορίες για τον/την εκπαιδευτικό.	Εργασία σε μικρές ομάδες και συζήτηση όλης της τάξης.
Μάθημα 4: Κανόνες για τα αποδεικτικά μέσα	Να κατανοήσουν τους κανόνες για τα αποδεικτικά μέσα σε μια δίκη.	Να κατανοήσουν το είδος των αποδεικτικών μέσων που υπολογίζονται σε μια δίκη και το είδος αποδεικτικών στοιχείων που θα ήταν λάθος να χρησιμοποιούνται.	Κάρτες συζήτησης (φυλλάδιο μαθητή 8.2) για κάθε ομάδα 4-6 μαθητών.	Εργασία σε μικρές ομάδες και συζήτηση όλης της τάξης.

8.1 Σχετικές πληροφορίες για εκπαιδευτικούς Ένταξη, όχι ποινικοποίηση

Thomas Hammarberg, Επίτροπος για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, Συμβούλιο της Ευρώπης

Στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, τα ποσοστά εφηβικής εγκληματικότητας δεν βρίσκονται σε υψηλά επίπεδα. Επίσης, παραμένουν σχετικά σταθερά εδώ και πολλά χρόνια.

Αυτό δε σημαίνει ότι το πρόβλημα είναι ασήμαντο. Μια ανησυχητική τάση που διαπιστώνεται σε πολλές χώρες είναι ότι πολλά από τα εγκλήματα που διαπράττονται από νεαρούς παραβάτες είναι πιο βίαια ή περισσότερο σοβαρά. Αυτό αποτελεί μια προειδοποίηση. (...).

Αυτή τη στιγμή στην Ευρώπη υπάρχουν δυο διαφορετικές τάσεις. Η μία είναι να μειωθεί η ηλικία ποινικής ευθύνης και να φυλακίζονται περισσότερα παιδιά μικρότερης ηλικίας. Η άλλη τάση – στο πνεύμα της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού – είναι η αποφυγή της ποινικοποίησης και η εύρεση λύσεων στο πλαίσιο της οικογένειας και άλλων κοινωνικών δομών.

Υποστηρίζοντας τη δεύτερη προσέγγιση, θα αναφερθούμε στη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών και στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο του Συνηγόρου του Παιδιού. Σε μια δήλωση [το] 2003 όχι λιγότεροι από 21 εθνικούς συνηγόρους του παιδιού τόνισαν ότι τα παιδιά που αντιμετωπίζουν προβλήματα με τον νόμο είναι αυτά που κατά προτεραιότητα έχουν ανθρώπινα δικαιώματα.

Πρότειναν ότι η ηλικία της ποινικής ευθύνης δεν θα πρέπει να μειωθεί, αλλά προοδευτικά να φτάσει στα 18 - και ότι τα καινοτόμα συστήματα για την αντιμετώπιση των ανήλικων παραβατών κάτω από αυτή την ηλικία θα πρέπει να δώσουν έμφαση στην εκπαίδευση, την επανένταξη και την αποκατάστασή τους.

Η Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού – επικυρωμένη από όλες τις ευρωπαϊκές χώρες – ζητά από τις κυβερνήσεις να θεσπίσουν ένα ελάχιστο όριο ηλικίας κάτω από τα οποία θα θεωρείται ότι τα παιδιά δεν έχουν την ικανότητα να παραβούν τον ποινικό νόμο. Η Συνθήκη δεν διευκρινίζει σε ποια ακριβώς ηλικία θα πρέπει να είναι το όριο. Ωστόσο, η Επιτροπή που παρακολουθεί την εφαρμογή της Σύμβασης έχει εκφράσει ανησυχία για τη χαμηλή ηλικία σε διάφορες χώρες. Στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, τα παιδιά έχουν ποινική ευθύνη μεταξύ 12 και 15 ή 16, αλλά υπάρχουν και παραδείγματα ορίων ηλικίας τόσο χαμηλά όσο τα 7, 8 και 10 έτη.

Αν και το μήνυμα της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού είναι ότι πρέπει να αποφεύγεται η ποινικοποίηση των παιδιών, αυτό δεν σημαίνει ότι οι νεαροί παραβάτες θα πρέπει να αντιμετωπίζονται σα να μην έχουν καρία ευθύνη. Αντίθετα, είναι σημαντικό οι νεαροί παραβάτες να θεωρούνται υπεύθυνοι για τις πράξεις τους και να λαμβάνουν, για παράδειγμα, μέρος στην αποκατάσταση των ζημιών που έχουν προκαλέσει.

Το ερώτημα είναι τι είδους μηχανισμός θα πρέπει να αντικαταστήσει το συνηθισμένο σύστημα ποινικής δικαιοσύνης σε τέτοιες περιπτώσεις. Οι διαδικασίες θα πρέπει να αναγνωρίσουν τη ζημιά στα θύματα και θα πρέπει ο νεαρός δράστης να καταλάβει ότι η πράξη δεν ήταν αποδεκτή. Ένας τέτοιος ξεχωριστός μηχανισμός για νέους θα πρέπει να στοχεύει στην αναγνώριση της ενοχής και των κυρώσεων που αποσκοπούν σε αποκατάσταση.

Η διαφορά με μια κοινή ποινική διαδικασία βρίσκεται στην διαδικασία της κύρωσης. Στην απόδοση δικαιοσύνης ανηλίκων δεν πρέπει να υπάρχει τιμωρία. Η πρόθεση είναι να εμπεδωθεί η αίσθηση της ευθύνης και, ταυτόχρονα, να πρωθηθεί η επανένταξη. Ο νεαρός παραβάτης θα πρέπει να πάρει το μάθημα του και ποτέ να μην επαναλάβει την παρανομία.

Αυτό στην πραγματικότητα δεν είναι εύκολο. Απαιτεί καινοτόμες και αποτελεσματικές κυρώσεις. Κατ' αρχάς, πρέπει να συμμετέχουν οι γονείς του παραβάτη ή άλλος κηδεμόνας, εκτός εάν αυτό κρίνεται αντίθετο προς την επανένταξη του παιδιού. Όποια και αν είναι η διαδικασία, θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα για το παιδί να αμφισβητήσει τις κατηγορίες και ακόμα να κάνει και έφεση.

Μια ενδιαφέρουσα διαδικασία «διακανονισμού» έχει υιοθετηθεί στη Σλοβενία. Αν υπάρχει συμφωνία από τον εισαγγελέα, το θύμα και τον κατηγορούμενο, η περίπτωση ενός νεαρού κατηγορούμενου μπορεί να αναφέρεται σε έναν διαμεσολαβητή. Ο μεσολαβητής στη συνέχεια προσπαθεί να επιτύχει μια διευθέτηση που θα είναι ικανοποιητική τόσο για το θύμα όσο και για τον κατηγορούμενο και η δίκη μπορεί ως εκ τούτου να αποφευχθεί.

Μια πτυχή θα πρέπει να τονιστεί περαιτέρω: η σημασία της έγκαιρης ανταπόκρισης στο αδίκημα. Καθυστέρηση των διαδικασιών - που [είναι] ένα πρόβλημα σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες στις μέρες μας - είναι ιδιαίτερα αποχής όταν πρόκειται για νεαρούς παραβάτες των οποίων οι κακές πράξεις θα πρέπει να θεωρηθούν ως μια κραυγή για άμεση βοήθεια. (...)

Thomas Hammarberg, Επίτροπος του Συμβουλίου της Ευρώπης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, απόσπασμα από το "Η διάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην δικαιοσύνη ανηλίκων", παρουσίαση στην Διάσκεψη των Γενικών Εισαγγελέων της Ευρώπης, Μόσχα, 5-6 Ιουλίου 2006. Πηγή: <http://www.coe.int/t/commissioner/>

8.2 Σχετικές πληροφορίες για εκπαιδευτικούς

Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού

Θεσπίστηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στις 20 Νοεμβρίου 1989

Άρθρο 37

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη επαγρυπνούν ώστε:

α) Κανένα παιδί να μην υποβάλλεται σε βασανιστήρια ή σε άλλες σκληρές, απάνθρωπες ή εξευτελιστικές τιμωρίες ή μεταχείριση. Θανατική ποινή ή ισόβια κάθειρξη χωρίς δυνατότητα απελευθέρωσης δεν πρέπει να απαγγέλλονται για παραβάσεις, τις οποίες έχουν διαπράξει πρόσωπα κάτω των δεκαοκτώ ετών.

β) Κανένα παιδί να μη στερείται την ελευθερία του κατά τρόπο παράνομο ή αυθαίρετο. Η σύλληψη, κράτηση ή φυλάκιση ενός παιδιού πρέπει να είναι σύμφωνη με το νόμο, να μην αποτελεί παρά ένα έσχατο μέτρο και να είναι της μικρότερης δυνατής χρονικής διάρκειας.

γ) Κάθε παιδί που στερείται την ελευθερία να αντιμετωπίζεται με ανθρωπισμό και με τον οφειλόμενο στην αξιοπρέπεια του ανθρώπου σεβασμό, και κατά τρόπο που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της ηλικίας του. Ειδικότερα, κάθε παιδί που στερείται την ελευθερία θα χωρίζεται από τους ενήλικες, εκτός εάν θεωρηθεί ότι είναι προτιμότερο να μη γίνει αυτό για το συμφέρον του παιδιού, και έχει το δικαίωμα να διατηρήσει την επαφή με την οικογένειά του δι' αλληλογραφίας και με επισκέψεις, εκτός εξαιρετικών περιστάσεων.

δ) Τα παιδιά που στερούνται την ελευθερία τους να έχουν το δικαίωμα για ταχεία πρόσβαση σε νομική ή σε άλλη κατάλληλη συμπαράσταση, καθώς και το δικαίωμα να αμφιβιθούν τη νομιμότητα της στέρησης της ελευθερίας τους ενώπιον ενός δικαιοστηρίου ή μιας άλλης αρμόδιας, ανεξάρτητης και αμερόληπτης αρχής, και για τη λήψη μιας ταχείας απόφασης πάνω σ' αυτό το ζήτημα.

Άρθρο 40

(...) 3. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη προσπαθούν να προαγάγουν τη θέσπιση νόμων, διαδικασιών, αρχών και θεσμών εφαρμοζόμενων ειδικώς στα παιδιά που είναι ύποπτα, κατηγορούμενα ή καταδικασμένα για παράβαση του ποινικού νόμου και ιδιαίτερα:

α) Τη θέσπιση ενός ελάχιστου ορίου ηλικίας κάτω απ' το οποίο τα παιδιά θα θεωρούνται ότι δεν έχουν την ικανότητα παράβασης του ποινικού νόμου.

β) Την εισαγωγή μέτρων, εφόσον αυτό είναι δυνατόν και ευκταίο, για την αντιμετώπιση τέτοιων παιδιών, χωρίς ανάγκη προσφυγής στη δικαιοσύνη, με την προϋπόθεση βέβαια ότι τηρείται ο απόλυτος σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα και στις νόμιμες εγγυήσεις.

4. Μία σειρά διατάξεων σχετικών κυρίως με την επιμέλεια, την καθοδήγηση και την επιτήρηση, τους συμβούλους, τη δοκιμασία, την τοποθέτηση σε οικογένεια, τα προγράμματα γενικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης και τις άλλες εναλλακτικές δυνατότητες πλην της επιμέλειας, θα εξασφαλίζει στα παιδιά μια μεταχείριση που να εγγυάται την ευημερία τους και που να είναι ανάλογη και με την κατάστασή τους και με την παράβαση.

Πηγή: Rolf Gollob/Peter Krapf: *Εξερευνούμε τα δικαιώματα των παιδιών. Εννέα μικρά σχέδια εργασίας για το δημοτικό*. EDC/HRE, Βιβλίο V, Στρασβούργο 2007, σσ. 86 κ.ε..

Για περαιτέρω διάβασμα: Cyndi Banks, *Criminal justice ethics*, Thousand Oaks, 2004. A PDF version of Chapter 5, The Purpose of Criminal Punishment, διαθέσιμο στο <http://www.sagepub.com>.